

MS-DOS

Początki powłoki tekstowej, jaką znamy obecnie, w systemach z rodziny Windows sięgają 1981 roku, kiedy to Microsoft odkupił prawa do QDOS (Quick and Dirty Operating System). Nieznana wtedy jeszcze prawie nikomu mała firma wprowadziła zmiany i ulepszenia w zakupionym systemie, po czym zaoferowała go użytkownikom jako MS-DOS — podstawowy system operacyjny dla komputerów IBM PC. Wielką zaletą nowego produktu Microsoftu było duże podobieństwo i zgodność z bardzo popularnym wówczas 8-bitowym CP/M, co ułatwiało migrację do nowego, wydajniejszego systemu operacyjnego. Przygotowany na komputery 16-bitowe MS-DOS, ciągle rozwijany i udoskonalany, zyskał wielką popularność na komputerach osobistych.

Dziś DOS nie odgrywa żadnej roli jako samodzielny system operacyjny. Praca w trybie rzeczywistym procesora, która uniemożliwia korzystanie przez MS-DOS z więcej niż jednego megabajta pamięci operacyjnej i zapewnia dostęp tylko do urządzeń obsługiwanych przez płytę główną i specjalizowane sterowniki, praktycznie eliminuje go z rynku. Jednak wiele z jego funkcji zostało wykorzystanych w późniejszych systemach Microsoftu, gdzie przez długi czas stanowił on moduł ładujący pozostałą - 32-bitową — część systemu (Windows 95, 98).

W najnowszej serii systemów operacyjnych Microsoftu Windows NT (New Technology) DOS nie jest konieczny do działania oprogramowania. Szczątki jego funkcjonują jako konsola tekstowa, czyli program **cmd.exe**, maszyna wirtualna **command.com** i Konsola odzyskiwania systemu (dla Windows 2000/XP/2003).

Współczesne zastosowania MS-DOS-a

Wiersz poleceń

Wiersz poleceń (**cmd.exe**) to środowisko tekstowe uruchamiane z poziomu systemu Windows i poza podstawowymi poleceniami nie ma nic wspólnego z MS-DOS. Jest to w pełni 32-bitowe środowisko pracy pozbawione jedynie graficznego interfejsu użytkownika, co w wielu przypadkach czyni je bardziej wydajnym.

Maszyna wirtualna

Uruchomienie programu **command.com** (proces **ntvdm.exe**) lub dowolnej aplikacji pracującej w trybie MS-DOS (to jest w środowisku 16-bitowym) skutkuje wywołaniem maszyny wirtualnej DOS.

Za cenę maksymalnej zgodności z dawnym systemem firmy Microsoft **command.com** jest pozbawiony większości dodatków wprowadzonych w **cmd.exe**, przykładowo nazwy plików/folderów musimy wpisywać w formacie 8.3 (<8 liter nazwy pliku>.<3 litery rozszerzenia>). Maszyna wirtualna nie posiada dostępu do większości funkcji i urządzeń multimedialnych.

Myliłby się jednak ten, kto uważałby, że **command.com** i **cmd.exe** to dwa niezależne programy. Polecenia wywoływane w maszynie wirtualnej są przekazywane do CMD (do wydajniejszego 32-bit. środowiska), a rezultaty ich wykonania są zwracane do VDM (Virtual DOS Machine).